

זבחים דף סט

הלכות פסולי המקדש

פרק שלישי

התקדשות ע"י המזבח והכלים

יד הזבח הפסול והנסכים הפסולים שעלו למזבח - הזבח לא ירד, כמו שבארנו (מעיל, ג, א), מפני שהוא ראוי לאשים, והנסכים ירדו. וכן נסכים הבאין בפני עצמן שנפסלו ועלו - ירדו. **טו** עוף שמלקו זר, ועלה - לא ירד. וקמץ המנחה שקמצו זר, ועלה - ירד; אף על פי שזה פסול וזה פסול - זה כאלו לא נתקדש כלל. ואחד הזר ואחד שאר הפסולין.

פרק שביעי

פסולי מעשה העוף

א לפיכך, המולק ונמצאת טרפה, או שמלק בספין, או שמלק חלין בפנים, וקדשים בחוץ - הרי זו נבלה לכל דבר, שאין מליקה מתרת ומטהרת אלא דבר שהוא פשר למזבח.
ב כל אלו העופות שנפסלו מפני מקום עשייתן או מפני שנוי מעשיהן או שנוי שמן - אינן ננבלת העוף לטמאה. וכן חטאת העוף או עולת העוף שנתפגלה או נטמאת או נעשית נותר - אינה מטמאה בבית הבליעה נבלת העוף, שכל אלו פסולין בקדש.

הלכות שאר אבות הטמאות

פרק שני

נבלה בשחיטה

א טרפה שנשחטה שחיטה כשרה - אף על פי שהיא אסורה באכילה, הרי היא טהורה. וכן השוחט את הבקמה ומצא בה עבר מת - שחיטתו אמו מטהרתו מידי נבלה. מצא בה בן שמונה חי ונטרף - אף על פי שנשחט אחר שנטרף, אין שחיטתו מטהרתו מידי נבלה, לפי שאין למינו שחיטה.
לפיכך, נלד בהמה שלא שעה שבעה ימים גמורין - אם שחטו בתוך שבעה, אין שחיטתו מטהרתו, מפני שהוא כנפל.

פרק שלישי

נבלת העוף

ב עוף טהור שנטרף ונשחט שחיטה כשרה - שחיטתו מטהרתו, ואפלו נשחט בעזרה. ואם נמלק ונמצא טרפה - אין מליקתו מטהרתו.
נמצאת אומר שהשוחט עוף טהור, בין בחוץ בין בפנים, בין קדשים בין חלין - הרי זה טהור. והמולק חלין בפנים, או שמלק קדשים בחוץ - הרי אלו מטמאין בגדים בבית הבליעה.
ג המולק קדשים בפנים - אם היו ראויין לקרבן, ולא נמצאו בהם מומין שבארנו במקומן (איסורי מזבח ג, א), הרי אלו טהורין. פיוצא בו, עגלה צרופה שנערפה כהלכתה - טהורה; 'כפרה' כתוב בה (דברים כא, ט), כקדשים. וכן אם נשחטה אחרי ירידתה לנחל - אף על פי שאסורה בהנחה, הצילה אותה שחיטתה מידי נבלה.
ד נבלת העוף הטמא - טהורה, ואינה מטמאה בבית הבליעה. ואם חשב עליה לאכילה, והכשרה - הרי היא כאכלין טמאין, שהן ראשון לטמאה. הכנפים, והנוצה, והמקומות הרפין מן החרטום ומן הצפרנים שלה - הרי הן כבשרה.